

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.632/2014/11.szám

A Kúria a dr. Gy A ügyvéd által képviselt felperesnek a H Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. H E ügyvéd,) által képviselt Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal alperes ellen energiaügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében a dr. Sz Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sz I ügyvéd,) által képviselt beavatkozott, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. március 18. napján kelt, 23.K.32.731/2013/17. számon kijavított, 23.K.32.731/2013/16. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 20. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.K.32.731/2013/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 70.000 (hetvenezer) forint, az alperesi beavatkozónak 90.000 (kilencvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A lerótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket a felperes viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes telephelyén keletkező csapadékvizet a szennyvízbekötő vezeték juttatja a törzshálózatba, így a telephelyről az egyesített rendszerbe mind a szennyvíz, mind az odabocsátott csapadékvíz bekerül. A felperes és az alperesi beavatkozó 2007. május 8-án közmű-szolgáltatási szerződést kötöttek a közműves csapadékvíz elvezetésére. A szerződés 5. pontja szerint a szolgáltatási díjat akként határozták meg, hogy az azonos Szeged Város Önkormányzata által rendeletben elfogadott mindenkori szennyvíz-elvezetés díjával.

Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzatának Közgyűlése 2004. április 15-én fogadta el a 22/2004.(IV.15.) Kgy. rendeletét (a

továbbiakban: Kgy. rendelet) a víziközmű által biztosított szennyvízelvezetés legmagasabb hatósági díjáról és a díjalkalmazás feltételeiről. A Kgy. rendelet 1. melléklete határozta meg az alkalmazható legmagasabb díjtételeket. A Közgyűlés a 41/2011.(XII.21.) önkormányzati rendelettel módosította a Kgy. rendelet 1. mellékletét 2012. január 1. napjával. A hatálybalépést követően a Közgyűlés elfogadta a 10/2012.(III.5.) önkormányzati rendeletet, amellyel hatályon kívül helyezte a 41/2011.(XII.21.) önkormányzati rendeletet 2012. január 1. napjával.

Az alperes díjfelügyeleti eljárásban vizsgálta a 2012. évben alkalmazott víziközmű-szolgáltatási díjakat az alperesi beavatkozónál. A beavatkozó a szennyvíz-elvezetés és tisztítás díját első alkalommal 2012. január 1. napjával bruttó 2,4%-kal, majd ezt követően a kötelezően beépítendő pótlási fedezetre alapozva 2012. február 1. napjával további bruttó 2,2%-kal megemelte. Az alperes 2013. február 28-án kelt EHV-2013/84-3. számú végzéssel azt állapította meg, hogy az alperesi beavatkozó a hatályos törvényi feltételek szerint alkalmazta a díjemelését, az jogszerű volt.

A felperes 2012. december 17-én panasszal élt az alperesnél az egyesített szennyvízelvezető rendszerbe történő csapadékvíz elvezetésének, az alperesi beavatkozó által alkalmazott számlázására vonatkozó gyakorlatával kapcsolatban.

Az alperes a 2013. július 16-án kelt FVFO-02-2013/336-11. számú határozatával a felperesnek a számlázással kapcsolatos panaszát elutasította. Megállapította, hogy az alperesi beavatkozó a közcsatornába bevezetett csapadékvíz elvezetéséért és tisztításáért a szennyvízdíjon kívül más díjat nem alkalmazott és nem alkalmaz. A felhasználási helyen az összegyűjtött csapadékvíz elvezetése az egyesített rendszerbe történik, amely után a jelenleg is hatályos Kgy. rendelet 2.§ (2) bekezdése alapján szennyvíz-elvezetési díjat kell fizetni. A panasszal érintett időszakban hatályba lépett a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (a továbbiakban: Vksztv.), amelynek 76.§ (1) bekezdés b) pontja szerint a Vksztv. 74.§ (2) bekezdés 3. pontjában foglalt felhatalmazás alapján megalkotott miniszteri rendelet hatályba lépéséig a beavatkozó a 2011. december 31-én alkalmazott bruttó díjhoz képest legfeljebb 4,2%-kal megemelt díjat alkalmazhatott. A beavatkozó jogszerűen járt el, amikor a Kgy. rendeletben foglaltaknak megfelelően, a csapadékvíz elvezetéséért 2012. január 1-jét követően is számlát állított ki a felperes részére a jogszerűen alkalmazott szennyvízdíj alapulvételével.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyben a közszolgáltatási szerződés semmisségére, a Kgy. rendelet alaptörvény-ellenességére

hivatkozott, állítva, hogy a csapadékvíz elvezetéséért külön díjazás nem követelhető az egyesített rendszerek esetén, továbbá a Kgy. rendelet alapján díj azért sem szedhető, mert annak mértékét a hatályon kívül helyezett 1. számú melléklet állapíthatná meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kifejtette, hogy a nem vitatott tények szerint a felperes és a beavatkozó 2007. május 8-án közmű-szolgáltatási szerződést kötött, az abban foglalt díj azonos volt a Kgy. rendeletben foglalt mindenkori szennyvízelvezetés díjával. A felperes ingatlanáról az egyesített rendszerbe bocsátott csapadékvíz szennyvíznek minősül, mind a korábban hatályban volt a közműves ivóvízellátásról és a közműves szennyvízelvezetésről szóló 38/1995.(IV.5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1.§ (1) bekezdése, 2.§ 22. és 41. pontja értelmében, mind a 2013. március 1-jétől hatályos a Vksztv. végrehajtásáról szóló 58/2013.(II.27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 1.§ 40. pontja értelmében. A Vksztv. hatályba lépését követően az önkormányzatoknak már nem volt jogosultsága a díjak megállapítására, a Vksztv. a díjmegállapítási hatáskört a víziközmű-szolgáltatásért felelős miniszterhez delegálta. A miniszteri rendelet hatályba lépéséig a Vksztv. 76.§ (1) bekezdés b) pontja lehetővé tette a víziközmű-szolgáltatóknak, hogy a 2011. december 31-én alkalmazott bruttó díjhoz képest legfeljebb 4,2%-kal emelt összegű díjat alkalmazhassanak. A Vksztv. 76.§ (1) bekezdésének a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény (a továbbiakban: Rezsitv.) 11.§ (4) bekezdésével történt, 2013. május 10-én hatályba lépett módosítása szerint a miniszteri rendelet hatályba lépéséig a nem lakossági felhasználók vonatkozásában a víziközmű-szolgáltatók a 2013. január 31-én jogszerűen alkalmazott díjakat alkalmazhatják. E rendelkezések értelmében a szolgáltatók továbbra is beszédhették a Vksztv. közvetlen előírása alapján a víziközmű-szolgáltatásért járó díjakat, ezért - a bíróság álláspontja szerint - nem volt jelentősége annak a felperesi állításnak, hogy a Kgy. rendelet alaptörvénybe ütközik, mert a díjemelés mértékét a Vksztv. 76.§ (1) bekezdése határozta meg. A beavatkozó által alkalmazott díjemeléseket az alperes vizsgálta és az EHV-2013/84-3. számú végzésében azok jogszerűségét állapította meg. Mindezek alapján a bíróság alaptalannak találta a felperesi keresetet, mert a felperes a csapadékvíz elvezetéséért továbbra is díjfizetésre volt köteles, a díjemelés mértéke pedig nem az Kgy. rendeletben foglalt szabályozáson alapult, ezért ítéletében a felperes keresetének elutasításáról döntött.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyet a Kfv.3. számú beadványában, felhívásra, pontosított. Kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Vksztv. 62.§ (4) bekezdését, 64.§ (2) bekezdését, 76.§ (1) bekezdés b) pontját, a Vhr. 65.§ (11) bekezdését, a Rezsitv. 11.§ (4) bekezdését. Kifejtette, hogy a Vksztv. a hatályba lépésével az árakat kialakítók számára előírta az árképzés egyes szempontjait és egyedi elbírálás alapján lehetővé tette a díjak emelését. A Vksztv.-nek a Rezsitv. 11.§ (4) bekezdésével bekövetkezett módosítását követően - álláspontja szerint - a 2013. január 31. napján jogszerűen alkalmazott díj már csak a Vksztv. felhatalmazása alapján kialakított díj lehet. A Vhr. 65.§ (11) bekezdése szerint a közműves szennyvíz elvezetéséért fizetendő díj a csapadékvíz-elvezetési szolgáltatás díját is tartalmazza, mely rendelkezést a folyamatban levő eljárásokban is alkalmazni kell, ezért álláspontja szerint az egyesített csatornahálózatba elvezetett csapadékvíz után külön díjat szedni nem lehet. Utalt arra is, hogy a Kgy. rendelet ellentétes a Vksztv. 62.§ (4) bekezdésével és 64.§ (2) bekezdésével. Hangsúlyozta, hogy a szolgáltató a zárt rendszerű szennyvízelvezetés esetében nem számlázhat a csapadékvíz után.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a víziközmű-szolgáltatók nem töltenek be árhatósági szerepet, rájuk a Vksztv. 62-64.§-aiban meghatározott árképzési elvek nem alkalmazhatóak. A Vksztv.-ben meghatározott maximális ártól magasabb árat a víziközmű-szolgáltatók csak a Vksztv.-ben meghatározott esetben, a Hivatal jóváhagyását követően érvényesíthetnek.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Rámutatott, hogy a Vksztv. rendelkezései értelmében az illetékes miniszter díjmegállapító rendeletének hatályba lépéséig a Vksztv. 76.§ (1) bekezdése értelmében, az ott írtak betartásával kötelesek a víziközmű-szolgáltatók a díjakat alkalmazni 2011. december 31. napját követően. Amennyiben a víziközmű-szolgáltató élt a jogszabály adta felhatalmazás alapján a díjemelés lehetőségével 2013. január 31. napjáig, akkor a 2013. május 10-ével bekövetkezett jogszabály-módosítást követően a 2013. január 31. napján alkalmazott díjon szolgáltatathat tovább a nem lakossági felhasználók részére a Vksztv. módosított 76.§ (1) bekezdése értelmében.

A Kúria a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 272.§ (2) bekezdése és a 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, a pontosított felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül, melynek eredményeként azt állapította meg, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felperes által hivatkozott, a Kgy. rendeletnek a Vksztv.-vel, annak is a 62.§ (4) bekezdésével és 64.§ (2) bekezdésével szemben fennálló ellentéte irreleváns hivatkozás. A víziközmű-szolgáltatás díjait szabályozó Vksztv. VIII. fejezete a Vksztv. felhatalmazása alapján megalkotandó miniszteri rendelet számára szabja meg a díjképzés szabályait. A perbeli esetben ezeket a rendelkezéseket emiatt alkalmazni nem kellett. Az új szabályozás, azaz az új miniszteri árszabályozási rendelet megalkotásával és elfogadásával érvényesülhet a Vksztv. 62.§ (4) bekezdésében írt szabályozás.

A Vksztv. 76.§ (1) bekezdés b) pontja értelmében 2012. január 1-jétől a víziközmű-szolgáltató a Kgy. rendelet szerinti, 2011. december 31-én alkalmazott bruttó díjához képest végezhetett el díjemelést. Rámutat a Kúria, hogy azzal, hogy a Közgyűlés a 10/2012.(III.5.) önkormányzati rendelettel hatályon kívül helyezte a korábbi, a Kgy. rendeletet módosító önkormányzati rendeletét, olyan helyzet állt elő, mintha a Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzatának Közgyűlése a korábbi önkormányzati rendeletét nem is módosította volna, így az eredetileg megalkotott és elfogadott 22/2004.(IV.15.) Kgy. rendelet maradt hatályban annak 1. számú mellékletével együtt. Ebben az 1. mellékletben alkalmazott díjhoz képest élhetett - a Vksztv. 76.§ (1) bekezdés b) pontjában foglalt feljogosítás alapján - az alperesi beavatkozó a díjemelés lehetőségével 2011. december 31.-t követően.

A díjemelés lehetőségével élt is az alperesi beavatkozó, ennek a díjemelésnek a jogszerűségét az alperes vizsgálta, és ennek kapcsán jogsértést nem állapított meg, a perben 12. sorszám alatt csatolt EHV-2013/84-3. számú végzés szerint.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy a panasz tárgyában folyt eljárásban a hatóság csak a panasszal érintett időszakot vizsgálhatja és foglalhat állást arról, hogy ezen időszakban (2012. január 1.-december 17.) az alperesi beavatkozó jogszerűen számlázhatott-e a csapadékvíz elvezetése után díjat. A panasznak nem volt és nem is lehetett tárgya a 2012. december 17. utáni időszak, ezért a bíróság szükségtelenül vizsgálta a 2013. évben bekövetkezett jogszabály módosítást. Azonban mivel ezt felülvizsgálati kérelemmel egyik fél sem kifogásolta, a Kúria ezt az ítéletből nem mellőzhette. Ennek kapcsán arra kíván rámutatni, hogy a Vksztv. 2013. május 10-ével bekövetkezett újabb módosítását követően - a Vksztv. módosított 76.§ (1) bekezdése értelmében - 2013. május 10-étől az alperesi beavatkozó a 2013. január 31-én jogszerűen alkalmazott díjakat alkalmazhatta továbbra is a Vksztv.-ben felhívott miniszteri rendelet megalkotásáig. Alaptalanul hivatkozott a felperes ezért arra, hogy a 2013. január 31-én alkalmazott díj már csak a Vksztv. alapján kialakított díj lehet. A díj abban az értelemben a Vksztv.-n alapul, hogy az emelés mértékét a korábban hatályban volt Vksztv. 76.§ (1) bekezdés b) pontja mondta meg, de a kiindulási pont a Kgy.

rendelet 1. számú melléklete volt, amelyben foglalt díjhoz képest az első díjemelési mértéket a Vksztv. 76.§ (1) bekezdés b) pontja, a 2013. május 10-től alkalmazott díjak mértékét pedig a Vksztv. módosított 76.§ (1) bekezdése adta meg, arra tekintettel, hogy időközben a miniszteri rendelet megalkotásra és elfogadásra mégsem került.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, az alperesi beavatkozó az egyesített rendszerű közcsatornába bevezetett csapadékvíz elvezetéséért és tisztításáért jogosult volt a szennyvíz-elvezetési díjnak megfelelő díj alapulvételével a vonatkozó jogszabályok szerinti emelt mértékben a díj szedésére 2011. december 31-t követően. A fentiek alapján ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes és az alperesi beavatkozó jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költségeinek megfizetésére.

A felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére a felülvizsgálati kérelmén a hetvenezer forint felülvizsgálati illetéket leróta, ezért azt pervesztessége folytán megfizetni nem, de viselni köteles [Pp. 78.§ (1) bekezdése].

Budapest, 2015. február 11.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró

Dr. Márton

A kiadmány hitelül:

tisztviselő